

Alog

418

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o przekazanych jej petycjach o podwyższenie poborów emerytalnych, tudzież o rozmaite zapomogi i dary z łaski.

Wysoki Sejmie!

Komisya budżetowa otrzymała do załatwienia szereg petycyi w rozmaitych sprawach osobistych, co do których zwykle Komisya zdaje sprawę przy budżecie, lecz gdy obecnie przychodzi pod uchwałę Wysokiego Sejmu tylko prowizoryum budżetowe, przeto Komisya wspomniane petycye niniejszem osobnem sprawozdaniem załatwia.

Mianowicie:

Do L. 2.321 weszła petycyja aplikantów Wydziału krajowego, którzy przedstawiają, że pomimo podwyższewia poborów wszystkich urzędników i innych funkcyjaryuszów Wydziału krajowego — dla nich żadne polepszenie bytu przyznane nie zostało, a położenie ich jest niezmiernie przykre, gdyż pobierają tylko 1000 K rocznie bez żadnych dodatków, co przy dzisiejszej drożyznie nawet na najskromniejsze utrzymanie nie wystarczy.

Zarazem przedstawiają, że jeżeli po dłuższych latach służby w tym charakterze otrzymują nareszcie posadę praktykanta, to z posadą taką połączone są tylko pobory rangi XII. t. j. 1.200 K tytułem płacy i dodatek aktywalny, podczas gdy w służbie rządowej w analogicznych wypadkach otrzymuje urzędnik pobory XI. rangi, t. j. płacę 1.600 K i dodatek, gdyż ranga XII. w etacie rządowym nie istnieje. Petenci upraszają zatem, aby także z etatu Wydziału krajowego ranga XII. eliminowaną została.

Komisya budżetowa nie może zaprzeczyć słuszności motywom rzeczonyj petycyi, lecz gdy odnośne wnioski na zmianę etatu powinny wyjść od Wydziału krajowego jako Władzy administracyjnej, przeto Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę aplikantów Wydziału krajowego, wniesioną 16. września 1907 do L. 2.321 przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia przy układaniu projektu budżetu na rok 1908.

Dnia 23. września 1907 do L. 2.772 weszła petycyja p. Władysława Turkiego, starszego inżyniera Wydziału krajowego w Krakowie, który z dniem 28. lutego 1907 przeszedł w stan spoczynku z emeryturą za lat 35 w kwocie 4.800 K. W dekrete emerytalnym wyrażone jest uznanie gorliwej pracy petenta, który, gdyby jego spensjonowanie nastąpiło po 1. lipca 1907, otrzymałby emery-

ture wyższą na podstawie obowiązujących od tegoż dnia nowych przepisów emerytalnych. Petent prosi zatem, aby obowiązujące teraz przepisy emerytalne do do niego zastosowano.

Komisya budżetowa mając na oku długoletnią wzorową służbę petenta, wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę L. 2.772 Władysława Turskiego, emerytowanego starszego inżyniera Wydziału krajowego, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Dnia 18. września 1907 do L. 2.318 weszła petycyja Edmunda Dąbrowskiego, emerytowanego asystenta Wydziału krajowego, co do którego Wysoki Sejm uchwalił 18. marca 1907, aby mu przy wymiarze emerytury policzono cały czas w służbie krajowej faktycznie spędzony.

Po tej uchwale sejmowej podwyższono emeryturę petenta o 160 K rocznie, lecz wypłacono mu podwyżkę tylko za czas od 1. kwietnia 1907, nie zaś od dnia spensjonowania petenta, t. j. od 1. lutego 1905.

Petent powołuje się na analogiczne wypadki, w których na mocy podobnych uchwał sejmowych wypłacono różnicę za cały czas od dnia spensjonowania.

Petent przedstawia, że emerytura nawet z ową podwyżką jest jeszcze bardzo szczupłą, tak, iż ograniczenie podwyżki tylko na czas od wspomnianej uchwały sejmowej jest dla petenta wielce uciążliwym.

Komisya nie może zaprzeczyć, że względy słuszności za petentem przemawiają i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę Edmunda Dąbrowskiego, emerytowanego asystenta rachunkowego, L. 2.318, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Do L. 2.650 weszła petycyja stróżów gmachu sejmowego, którzy upraszają o uregulowanie ich poborów z uwzględnieniem obecnej drożyzny.

Petenci przedstawiają, że płaca ich oznaczona w dawniejszych latach na 50 K miesięcznie, w stosunkach dzisiejszych wobec drożyzny żadną miarą nie wystarcza na utrzymanie petentów, tudzież ich rodzin.

Komisya sprawdziła, że tylko jeden z pomiędzy petentów 70 K pobiera, a jeden 60 K, reszta zaś tylko po 50 K, co w terażniejszych stosunkach drożyznianych istotnie jest niewystarczającym dla zaspokojenia choćby tylko najniezbędniejszych potrzeb.

Podobną prośbę wnieśli stróże gmachu żandarmeryi do L. 2.300.

Komisya wnosi zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę stróżów gmachu sejmowego L. 2.650 i petycyę stróżów gmachu żandarmeryi 2.300 przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia przy układaniu projektu budżetu na rok 1908.

Inne petycyje, a mianowicie:

L. 2290. Karoliny Ortyńskiej, wdowy po magazynierze krajowych składów publicznych w Krakowie, o pensję wdowią.

L. 2323. Anny Załuckiej, wdowy po słudze kancelaryjnym, o zapomogę.

L. 2416. Maryi Rudzkiej, wdowy po asystencie rachunkowym, o pensję wdowią.

L. 2435. Katarzyny Pogorzelskiej, wdowy po słudze, o wsparcie.

L. 2441. Apolonii Sternalowej, wdowy po urzędniku, o wsparcie.

L. 2442. Leontyny Sapałczyńskiej, o dar z łaski.

L. 2448. Anny Wejtyna, wdowy po słudze, o zapomogę.

L. 2449. Maryi Bubesowej o zapomogę.

L. 2519. Wandy Dziubińskiej, wdowy po funkcyonaryuszu oddziału rachunkowego, o dar z łaski.

L. 2539. Franciszki Kratochwilowej, wdowy po dyetaryuszu, o dar z łaski.

L. 2580. Maryi Baryckiej, wdowy po dyetaryuszu, o dar z łaski.

L. 2649. Ferdynanda Baczyńskiego, emerytowanego konduktora dróg krajowych, o zapomogę.

L. 2697. Julij Gering, córki emerytowanego konduktora dróg krajowych, o zaopatrzenie.

L. 2766. Emilii Sternalowej, wdowy po adjunkcie kasowym, o dar z łaski.

L. 2785. Marcyanny Zakrzewskiej o dar z łaski.

L. 2790. Matyldy Pelińskiej o zaopatrzenie —

należy załatwić przy budżecie na rok 1908. uchwalić się mającym, zatem

Komisya wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wymienione powyżej petycye przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia przy preliminarzu na rok 1908.

Wreszcie wnosi Komisya, aby petycę do L. 3390. Cezaryny Amborskiej o subwencyę na wydawnictwo podręczników do nauki języka francuskiego przekazać Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Przewodniczący :

K. Badeni.

Sprawozdawca :

Skatkowski.

